

тече още и днесъ въ сърдце-то на всякий Българинъ. Четырехъвѣковно въздышаніе подъ устремленія-та на единъ чюдъ яремъ, трѣбва да е дало доста опытъ на единъ народъ за да умѣе да извлече своѣ-тѣ ползѣ отъ благопріятность-тѣ на обстоятелства-та, що му ся прѣдставятъ, и да знае вече да закриля своѣ-тѣ сѣдѣ въ критическы едни врѣмена. Въ такъво отношеніе, всякий народъ трѣбва да си има пристойны-тѣ срѣдства, съ кои-то да може да брани своѣ тѣ учясть и да пази интересы-тѣ си. Ено отъ тѣхъ срѣдства сѣ нарядны-тѣ органы — народны-тѣ вѣстници.

„Между други-тѣ Христіанскы въ Истокъ народы, нашій народъ ся вижда да стои отъ всичкы назадъ въ всяко отношеніе: освѣтъ що той ся лишява отъ негови прѣдставители до разны кабинеты на Силы-тѣ, освѣтъ що нѣма пратены неговы дѣйцы при разны Държавы, той ся лишява и отъ народны вѣстници, които да могатъ откровенно и чистосърдечно да разсматривать за неговѣ-тѣ сѣдѣ.

„Мысль-тѣ за да имамы и ные по языка си единъ периодическый листъ, кой-то да служи като органъ на народны-тѣ желанія и чювствуванія, що занимавать днесъ сърдцата на наши-тѣ съотечественници, живущи тѣй въ свободнѣ-тѣ Румѣнѣ, какъ-то и по други страны, вдѣхнѣ желаніе на нѣкои отъ Браилскы-тѣ родолюбцы за да прѣдпріемжѣ издаваніе-то на тоя листъ, подъ имя: *Дунавска Зора*.

„Въ интереса на Българщинѣ-тѣ, *Дунавска-та Зора* ще глѣда колко-то може да доставя новины, собственны да занимажѣ любопитство-то на наши-тѣ съотечественници въ странство, кои-то желяжѣ да ся извѣстяватъ за онова, що ся говори и върши въ ползѣ или въ вредѣ на народа ни, за онова, що ся случява и става въ наше-то отечество Българіѣ; тя ще ся старае да бѣде, спорядѣ колко-то можи, искренный языкъ на болкы-тѣ и страданіѣ-та на огнетенный народъ, на неговы-тѣ справедливы оплакванія и на неговы-тѣ законны правдины.

„Въ морално отношеніе *Дунавска-та Зора* не ще прѣпуска нищо отъ онова, що може да бѣде въ полза на народно-то ни развитіе; тя ще обема по нѣкогашѣ нѣкои нѣравственны, поучителны, любословны и забавителны членове, касажщи ся до общенародно-то ни просвѣщеніе и писменно забавленіе. Нѣ понеже това не може да ся чяка отъ единъ самъ человекъ, а ся изискува благоволенный трудъ на многоспособны